

לדך שלקום

ב"ש	ח'פ"ה	ת"א	ו-י
6:37	6:37	6:35	6:17
7:32	7:32	7:32	7:30
			8:08

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

ניצוד נינצל מפיגועים?

דבר ה'

מאמר השבועי באתר "עול" המוקדש לרבי בנימין שמואל'ל שליט"א

יהיה בקי בש"ס. התחיל אפוא האיש לבחון אות, והתברר כי הוא ריק מכל. שאל אותו שנית: "במה בקיאותך?", ענה לו הבחור לפי תומו, כי הוא בקי ויודע בסדר המסכתות שבש"ס, זו אחר זו: המסכת הראשונה שבש"ס היא ברכות, והשנייה שבת, ואחריה עירובין וכן הלאה עד מסכת אחרונה - נדה.

אמר לו האיש: "ידידי, ידיעה כזו יודע גם כורך הש"ס, שהרי, בלי ידיעה זו איך היה יודע לרשום את שמות כל המסכתות כסדרן?".

כך הוא הנמשל לפנינו: בכל יום אומרים אנחנו בשחרית, קודם התפילה: "אביי [הוא] הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא וכו', מערכה גדולה קודמת למערכה שנייה של קטורת, ומערכה שנייה של קטורת קודמת לסידור שני גזירי עצים..." וכן הלאה. מכך אנחנו רק רואים איזו עבודה קודמת לזו שאחריה - אבל כיצד נעשית כל אחת מאלו העבודות? איך נעשית קבלת הדם? ההולכה, הזריקה, הקמיצה, ההקטרה? על כך, אין אנחנו יודעים מאומה, האם זה לקרבן ייחשב!?

גם בשל"ה הקדוש (תענית, נר מצוה אות לג) מובא, שאין די לו לאדם באמירת פרשת הקרבן בלבד, אלא צריך האדם לכוון ולסדר את כל פרטי מעשי הקרבן כאמירתו, כמו שהיו מעשי הכהן במקדש עם הקרבן, ורק אז תחשב לו קריאתו כמו הקרבה ממש. ועל זה נאמר (הושע יד, א): "ונשלמה פרים שפתינו". וכך יוכל כל איש זה, אשר לא מזרע אהרן הכהן הוא, לעשות עבודתו כמו הכהן במקדש, ויתקבל לרצון אם עולה - עולה, ואם חטאת - חטאת, וכן כל הקרבנות כולם במועדם.

ומוסיף חתנו של ה"חפץ חיים", הגאון רבי אהרן הכהן זצוק"ל, מחבר הספר "עבודת הקרבנות", וכותב: "אם כן, לפי דברינו, נכון לכל איש זה, אשר לא מזרע אהרן הכהן הוא, להכניס עצמו בזה. ולבקש לכהן בעבודה בעת אשר יש לאל ידו. הכוונה בזה היא, שהרי כאשר יבוא משיח צדקנו במהרה בימינו, אזי תימסר העבודה דווקא לידי הכהנים, כי אז העבודה בזר פסולה. ועתה היא העת המוכשרת להיות גם זה - ככה! ומדוע יתעצל כל איש נבון לעשות עבודה כאחד מן הכהנים בני אהרן בעת שיש לאל ידו".

שנזכה לדעת את דיני הקרבנות והמקדש על בוריים, ובכך נקבל פני משיח בקרוב מתוך ידיעה וציפייה לקיים הלכות אלו. שבת שלום ומבורך.

הוא. אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: הואיל וכך העולה חביבה עלי, לכן צווה על אהרן ובניו שיהיו זהירים בה להקריב אותה לפני, ולמה אמר זאת תורת העולה, רוצה לומר קריאת התורה, ראו כמה חביבה היא לפני הקדוש ברוך הוא.

לפיכך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: בני, אף על פי שחרב בית המקדש ובטלו הקרבנות, ואין קרבן עולה נוהג, אם אתם עוסקים וקוראים בפרשת עולה, ושונין בפרשת הקרבנות, מעלה אני עליכם כאלו אתם מקריבים קרבן עולה לפני, שנאמר 'זאת תורת העולה. ומי שקורא בתורת העולה, כאלו מעלה עולה ומקריבה לפני הקדוש ברוך הוא. ומי שהוא עוסק בתורת עולה זוכה לחיי העולם הבא.

בעוונותינו, בית מקדשנו ותפארתנו עדיין חרב, ובטלה הקרבת קרבן התמיד, לכן עלינו לאחוז בכל כוחנו בדברי רבותינו הקדושים, ולקרוא ככוונת הלב גדולה מדי יום את פרשת קרבן התמיד פעמיים - בבוקר ובין הערביים, שבקריאה ואמירה בשפתיים בלבד ייחשב הדבר לכלל עם ישראל כאלו הקרבנו את קרבן התמיד בזמנו.

דבר זה יגרום, ללא כל ספק, לסגוריה גדולה על כלל ישראל, לבטל מעלינו כל גזרות ולעמוד כחומה בצורה נגד כל אויבי ישראל. כפי שראינו, שכל זמן שהקריבו את קרבן התמיד - ניצלו מידי שונאיהם. ובנוסף, גורמת הקריאה נחת רוח גדולה לאבינו שבשמים ומראה לה' יתברך עד כמה אנחנו משתוקקים מצפים ומייחלים בכל לבנו לבניין בית המקדש ולהגלות מלכות שמים בעולם במהרה בימינו.

לימוד סדר המערכה

רבן של ישראל, רבנו ישראל מאיר הכהן זצוק"ל זיע"א, בעל ה"חפץ חיים", סיפר משל נפלא על חשיבות לימוד "סדר המערכה":

איש אחד, שהיה מכבד התורה ולומדיה, חנן אותו הקב"ה בבת יחידה מושלמת, יראת שמים ואוהבת תורה. שאף אביה לקחת בעבור בתו חתן שיהיה מצויין וגדול בתורה. בא אליו שדכן והציע לפניו שידוך: בחור מופלג מאוד בבקיאותו בש"ס.

שלח האב אל החתן המיועד - איש גדול בתורה, שיתחה על קנקנו. בבחינתו, שאל אותו האיש: "מה הן ידיעותיך בתורה?" ענה לו החתן המיועד, כי הוא בקי בכל הש"ס. והיה לו לפלא, שבחור צעיר לימים כמוהו

"אדם פי יקריב מכם קרבן לה'" (ויקרא א, א) עבודת הקרבנות בבית המקדש הייתה נעלה ונשגבה עד מאוד, ומקשרת ומקרת בין עם ישראל לאביהם שבשמים. וכתב רבנו ישראל מאיר הכהן זיע"א, מחבר הספר "חפץ חיים": "הנה עניין עבודת הקרבנות, הלא ידוע שהוא אחד משלשה דברים שהעולם עומד עליהן, וכל השפעת ישראל, בין המזון הגשמי ובין המזון הרוחני, הגיע אליהם על ידי הקרבנות".

והוא הגאון הגדול רבי אליהו הכהן מאיזמיר זצוק"ל מחבר הספר "שבט מוסר": "כל המתענה ארבע פעמים בשנה שלשה ימים רצופים ושלשה לילות הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו.... וידוע שהתענית היא כקרבן שמקריב חלבו ודמו לקדוש ברוך הוא, על כן צריך להיות ממש דוגמת הקרבן בדבור במחשבה ובמעשה.... ועוד אמרו רבותינו ז"ל כל העוסק בפרשת הקרבנות כאלו הקריב קרבנות, על כן מי שאינו יכול להתענות וגמר בלבו לעשות תשובה, יעסוק בקרבנות ויהיה נחשב לו כאלו הקריב קרבן".

וכל מי שעוסק בפרשיות הקרבנות כראוי, הרי הוא כאלו ממש עוסק כל יום בבנין בית המקדש, ובנה מזבח ומקריב עליו הקרבנות, והקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו, וינצל מכל הפגעים והוא סיבה לקיים העולם וזוכה עוד לדברים הרבה".

קריאת פרשת התמיד

הנה, בכל יום, היו מקריבים שני כבשים לקרבנות עולת התמיד. ולמה נקרא שמם כבשים? אמרו במדרש (פסיקתא דרב כהנא, פסקא ו): "בית שמאי אומרים: כבשים - שהן כובשים עוונותיהם של ישראל, כמו שנאמר בפסוק (מיכה ז, יט): ישוב ירחמנו יכבש עוונותינו. בית הלל אומרים: כבשים - שהן מכבסים עוונותיהם של ישראל, כמו שנאמר (ישעיה א, יח): אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. בן עזאי אומר: כבשים בני שנה - שמכבסים עוונותיהם של ישראל ועושים אותם כתינוק בן יומו".

עוד אמרו במדרש (תנחומא צו, ס"ד): אם אין ישראל מקריבין עולה לפני הקדוש ברוך הוא, אין ציון וירושלים נבנות, לפי שאינן נבנות אלא בזכות קרבן עולה שהיו ישראל מקריבים לפני הקדוש ברוך

אם אתה משמח את שלי... אני משמח את שלך!!!

כ-620 משפחות עם
חשלוח עד לפתח
הבית של המשפחות
בכבוד גדול

בתרומת סל מלא למשפחה
תקבל קמיע על קלף לסגולה לפרנסה ממז"ר שליט"א
כולנו שותפים במצוה יקרה זו. חייגו: *6431

חובת היודע עדות להעיד בבית דין

וְהוּא עֵד אוֹ רֵאָה אוֹ יָדַע אִם לֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ (ה, א)

צינונו להעיד בבית דין בכל מה שנדעוהו וכו', והעובר על מצוה זו ויכבוש העדות עונשו גדול כמו שאמר השי"ת אם לא יגיד ונשא עונו (ספר המצוות להרמב"ם עשה קעח).

א. כל מי שיודע עדות לחבירו וראוי להעידו דהיינו שאינו קרובו וכדומה, אם יש לחבירו תועלת בעדותו חייב להעיד עבורו בבית הדין, כדכתיב אם לא יגיד ונשא עונו (ש"ע ח"מ סימן כב ס"א ונו"כ שם).

ב. אפילו אם אין עד נוסף והוא יחידי חייב לבוא להעיד, שהרי יש תועלת בעדותו שבזה מתחייב הנתבע להשבע שהרי עד אחד מחייב שבועה, ואולי הנתבע יפחד מהשבועה וישלם (שם).

ג. מי שיודע עדות לחבירו ולא הולך להעיד עבורו ומחמת כן מפסיד חבירו את ממונו, אע"פ שהעד פטור מדיני אדם בכל זאת חייב בדיני שמים (שם) וכופין אותו לבוא להעיד ככל מצוה שכופין עליה (ברכי יוסף שם).

ד. בדיני נפשות ובאיסורים כגון שראה מי שהרג את חבירו, או שראה מי שעשה איסור או הכה את חבירו, חייב אדם לבוא מעצמו ולהעיד לפי הבית דין כדי לבער הרע ולהפריש בני אדם מאיסור, (חינוך מצוה קכב).

ה. בדיני ממונות נחלקו אם מחויב ללכת ולהעיד כשחבירו לא תבעו שיבא להעיד עבורו, דיש אומרים דאע"ג שאם לא תבעו אין איסור "אם לא יגיד" עדיין יש כאן משום השבת אבידה ומשום לא תעמוד על דם רעך (עיין שם בפת"ש סק"ד).

ו. יש מי שכתב דגם קרוב או פסול להעיד מצוה שילך לבית דין להעיד דהגם שאין תועלת ממשית בעדותו ואינו חייב אפילו בדיני שמים, מכל מקום יש בכך תועלת למנוע מבעלי הדין לשקר, שמכח זה יבררו הדיינים יותר (שו"ת תשובה מאהבה ח"א סימן עו).

ביאור בתפילה בנוסח פיתום הקטורת

"כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דָּבָשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֵשֶׁה לָּהּ" (ב, יא)

"ולמה אין מערבין בה [בקטורת] דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש וגו'".

לכאורה צריך להבין מה שאלה ותשובה היא זו בדבר המפורש בתורה? וביאר מרן רבנו עובדיה יוסף זיע"א (יבי"א ח"ט א"ח פה, ו) "למה אין מערבין בה דבש" כלומר הרי זה רק קורטוב שזה מועט מאוד ובטל במיעוטו, ולמה לא נערב להשביח ריחה? והשיב מפני שהתורה אמרה כי "כל" שאור וגו', שתיבת כל אפילו כל שהוא במשמע, וכדאיתא בסנהדרין (ע"א ע"א) גבי איש כי יכה "כל" נפש אדם, ובסוטה (ה ע"א) גבי תועבת ה' "כל גבה לב".

"זובח תודה יבדנני"

"אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם" (א, ב)

אמר רבי יהושע בן לוי: כל הזובח יצרו ומתודה עליו, מעלה עליו הכתוב כאילו כיבד להקדוש ברוך הוא בשני עולמות, העולם הזה והעולם הבא. שנאמר (תהלים נ, כג): "זובח תודה יבדנני" ומה שכתוב? "אראנו בישע אלהים" (סנהדרין דף מג:).

המקיים מאה ברכות בכל יום כאילו הקריב קרבן

"מכם", אמרו מכאן, שכל המקיים מאה ברכות בכל יום כאילו הקריב קרבן. מנין, מכ"ם קרבן לה', מכ"ם עולה מאה. לומר שהמברך נחשב כמקריב קרבן, כי מקריב נפשו לפני בוראו. (ילקוט מעין גנים)

צריך האדם לשחוט את היצה"ר בכל יום בשלשה דברים

"וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַרְךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֵי ה'" (א, יא)

כתב בספר 'אילנא דחיי' שצריך האדם לשחוט את היצר הרע בכל יום בשלשה דברים הרמוזים בפסוק זה, ואלו הם:

"על ירך" - דהיינו, לשמור ברית הלשון וברית המעוה. שלא יהיה ח"ו פוגם בברית. "המזבח" - הוא השלחן שנקרא מזבח, שלא ימלא כריסו כבהמה אלא רק לשם שמים. "צפונה" - הוא הממון, שיהיה שונא בצע, כי מצפון זהב יאתה (איוב לו, כב), ואז יוכל לבוא למדרגה שיהיה "לפני ה'".

וזהו שאמרו חז"ל (שבת קט:): כל העונה אמן בכל כוחו פותחין לו שערי גן עדן, ופירוש "העונה" לשון עינוי, אם מענה אדם עצמו משלשה דברים שהם. אכילה, ממון, ניאוף, שהם ר"ת אמ"ן, אז פותחין לו שערי גן עדן וממלאים לו את כל משאלותיו לטובה.

וכיצד ישחוט את אלו התאוות המוזכרים. את תאוות הנשים - על האדם לקדש את עצמו במה שהתירה לו התורה. ואת אכילה יתירה - יש להרבות בצומות והגבלות מיוחדות. ואת תאוות הממון - יש להרבות בצדקה, תרומות ומעשרות. (ע"פ רבי נחום מטשרנוביל).

התשובה גדולה כמו קרבנות

"וְנִפְשׁ כִּי תִקְרִיב" (ב, א)

תקריב בגימטריא (עם הכולל) תשובה, לרמוז שהתשובה גדולה כמו קרבנות (רבנו מגרמייזה). קרבן מנחה מאפה תנור, סופי תיבות בגימטריא: זה אברהם. שהפיל עצמו לכבשן האש לקדש שם שמים. ו-"מנחה מאפה תנור" בגימטריא עם הכולל: אלו הם חנניה מישאל ועזריה. "מחבת" - מכפרת על הרהור הלב שהוא נעשה במחבא. "מרחשת" - מכפרת על ריחוש השפתיים בעבירה. (חומת אנ"ך אות נ' בשם נצח ישראל כ"י).

סגולות לעין הרע (המשך)

להמשיך עליו שפע משי"א נימין קדישין שבימין, ובצד שמאל יכוין גם להמשיך עליו שפע משי"א נימין קדישין, ובזה ישמר מעין הרע ולא יאבד את העושר שיש לו. (אדרת אליהו עה"ת ריש פרשת במדבר בשם הגאון רבי שמשון מאוסטרופולי זיע"א ה"ד).

ג. המנהג לומר תְּמַשָּׁה נגד בעלי עין הרע וע"י זה ינצל מעין הרע שנותנים בו. (שם)
ד. תיקון לעין הרע שלא תשלוט הוא, שיתן גודל יד ימינו בנחיר ימין וגודל יד שמאלו בנחיר שמאל, ויכוין שגודל עם נחיר גימטריא ש"א, ובצד ימין יכוין

ב. סגולה לבטל עין הרע יעשה צורת אות ה' מכסף (בא"ח דרושים פ' חיי שרה משם הגחיד"א) ניתן להשיג בישיבה.

עם סגולה

סגולות מועילות מןקורות
מוסמכים

הגדות של פסח עכשיו על המדף

חנות ספרי הישיבה 'סגולה'

רחוב שילה 4 ירושלים ☎ 02-644-33-00

שאלה: למרות שאני טורחת מאוד להכין את ליל הסדר בתכלית השלמות וההדר, מידי שנה אחד מבני הבית מעורר מריבה, מה אפשר לעשות בשביל זה?

תשובה: כתב מרן החיד"א (בעבודת הקודש סי' ז או"ח) וז"ל יראה שהלילה הזו מאירה כשמש בתוקף אורות עליונים ועל כן היצר הרע מבקש עילה ליכנס באחד מבני הבית. והחכם עיניו בראשו של"ו תנעול דלת ויעביר הכל מוציא מצ"ה ומכניס אהבה ואשריו.

שאלה: קשה לי מאוד לשתות יין, מה השיעור המינימלי לשתית יין בד' כוסות?

תשובה: יקח כוס שיעור 86 סמ"ק, וישתה שיעור 51 סמ"ק, ויוצא בזה אף לכתחילה, (ע"פ הגר"ח נאה, ובין בני ספרד המנהג פשוט כדעת הגר"ח נאה וכ"כ בכ"ח במקומות רבים (עיין סי' תפ"ו או"א ובעוד מקומות) וכן מבואר בבא"ח (אף בשיעור חלה החמיר וצ"ב ע"ש בקונטרס השיעורים), וכ"כ באור"צ (ח"ג פט"ו תשובה ג) ומרן הגר"י זצוק"ל בחז"ע (פסח במקומות רבים) והוא פשוט בין כל בני ספרד, וגם בין בני אשכנז דעת רבים מהאחרונים שהעיקר כדעת הגר"ח נאה כ"כ הגר"ש אורבך (הליכות שלמה פסח פ"ט) ושם מובא שראה כוס שקידש עליו בעל החמדת שלמה והחזיק 90 סמ"ק בדיוק, וכן דעת הגר"ש אלישיב (שבות יצחק פסח בשמו),

רבי ששון עבד אל עזיז מזרחי בעל באתי לגני צ"ל - ז' ניסן

נולד בשנת תרע"ד בבגדאד בצעירותו למד תורה אצל הרה"ג חסידא קדישא רבי יעקב מוצפי צ"ל ואצל הרה"ג רבי יהושע משה צ"ל שהגדירו "בעל שכל ישר וחרף ואמת".

כבר בהיותו אברך צעיר החל רוחו לפעמו לעסוק גם בתורת הנסתר ואת ראשית לימודיו ונתיבותיו קיבל מהמקובל המפורסם רבי יהודה פתיא צ"ל. והיה שקוע בתלמודו בתורת הנגלה והנסתר יומם ולילה ממש. ולא פסיק פומיה מגרסא אפילו רגע אחד.

כשעלה לארץ ישראל התפרנס כמגיה סת"ם והתמחה בהלכותיו כבקי גדול. כל ימיו הנהיג את עצמו בצניעות ובפשוטות ובהסתרת כל מעשיו ועניניו, על אף היותו גדול בתורה ומקובל מופלא מאין כמוהו. כל ימיו ברח מהכבוד ותמיד הקפיד שלא יקראו או יכתבו לו בתארי כבוד מפוארים ובפרט בתואר "מקובל" וממש ביטל את עצמו. וכל שאיפותיו היו רק תורה ותפילה ועבודת ה' בלי שום תוספת כלל ועיקר.

רק לאחר שהפצירו בו חכמים שדרשו שימסור שיעור בקבלה הסכים למסור שיעור לאברכים ת"ח מצויינים פעמיים בשבוע בהסתרה ובהתבודדות ובסוד נפלא עד יומו האחרון.

מאז שבא לארץ ישראל למד בצוותא עם הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה צ"ל קרוב לשלושים שנה רצופים ויחד הם למדו את הש"ס וחזרו עליו כמה וכמה פעמים. ובסוף ימיו למד עמו גם תורת הקבלה בצניעה. והיה נחשב מגדולי הבקאים בדורינו בתורת הנסתר. בתורת הקבלה היה חכם ששון בעל תפיסה מהירה במהירות הברק, ובישור ההבנה, ובעומק הסברא, כחו במשא ומתן ובפולפול היה בכשרון רב. חכם ששון היה מתוקן במדותיו ובפרט בענינים שבין אדם לחבירו דקדק להפליא היה עניו ושפל ברך, רך ונעים, ועדין להפליא בכל הנהגותיו וכל כולו אומר כבוד והדה. כל מעשיו היו שקולים בפלס ולא היה מחפש אחרי חומרות ונהגות דחסידות שונים, וידע לנווט מדותיו בהתאם להנצרך.

נלב"ע בשנת תשנ"ח. ספדו לו גדולי ומאורי ישראל ונטמן בבית הקברות סנהדריה בירושלים. סידרת ספריו "באתי לגני" ה' חלקים בקבלה יצאו לאור ע"י מכון "אהבת שלום" ירושלים תשנ"ט

(אראי הלכנו).

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

וידוע שכן היה דעת הגר"ח עוזר הגרא"ז מלצר ועוד רבים, אומנם החזו"א סובר שנתקטנו השיעורים, והסטייפלר בקונטרס שיעורי תורה האריך לחזק שיטת החזו"א (כנודע).

שאלה: האם בליל הסדר אפשר להשתמש בכל המרוד והחרוסת שבקערה, או לא?

תשובה: על פי הסוד יש ענין שיסאר מעט מכל מין הקערה כל הסדר. (בא"ח פרשת צו).

שאלה: אין לי ידיעות בכסא לשבת עליו, האם אני מחויב לקנות כסא חדש בשביל ההסיבה?

תשובה: לכתחילה יש להסב דרך חרות על כרים וכסתות, אין לו כרים וכסתות יסב על כסא אחר או על ברכי חברו, (שו"ע סי' תעב ס"ב משנ"ב שם ס"ק ח"ה"ח שם ס"ק טז) ואין להסב על ברכי עצמו, וכן מי שמסב באויר לא יצא יד"ח הסבה, וצריך לחזור ולשתות בהסיבה, (באור"צ (פט"ו ש"א), והגר"ש אלישיב (הו"ד במשנ"ב דרשו שם), והגר"נ קרליץ (חוט שני פסח פי"ז).

שאלה: הייתי חייב כסף לחברי, וחברי אמר לי שאשלח לו את הכסף בכל דרך שנוח לי, שלחתי לו באמצעות הדואר, עברו כבר כמה חודשים וחברי לא קיבל את הדואר, האם מחובתי לשלם לו?

תשובה: כיון ששלחת כדרך שבני אדם רגילים לשלוח, אתה פטור מלשלם לו (שו"ע ח"מ סי' קכ"א ס"א).

[הרבנים המשיבים: הרה"ג שלמה חיים אלימלך, הרה"ג עובדיה יוסף בן שלום, הרה"ג יעקב דניאל הנסב, הרה"ג יעקב כהן, הרה"ג דן צביון והרה"ג ינון שמש.]

לקבל מושג

ביאור מושגים מעולם הח"ן

פסח

כדי לבאר את ענין הפסח וספירת העומר בשבועות הקרובים יש להקדים מה שנודע כבר שאמרו חז"ל על הכתוב "מבשרי אחזה אלוה" שמיצירת בריאת האדם בעוה"ז ניתן ללמוד גם על דרך ההשפעה בספירות הקדושות בעולמות העליונים, ואמנם כדי שנדע כל ענין על מתכונתו אנו צריכים לעוד הרבה מושגים וידיעות וקצרה כאן היריעה, אך כעת נתמקד בהקדמה אחת קצרה והיא, כי כמו שאנו רואים בתינוק שנולד שהוא מקבל את ה'מוחין' שלו בשלבים, כי כבר כשהוא בעיבור במעי אימו יש לו מוח אך אין הוא מתגלה ובא לידי ביטוי כלל, וגם כשנולד הוא מקבל עם הזמן תוספת 'מוחין' והבנה יתירה וידיעת הדיבור וכו', אך עדין אינו בדעת שלימה, ושוב הוא מקבל עוד תוספת מוחין ידיעה והשגה עד גיל י"ג שאז כבר יש לו 'מוחין' גדולות ונעשה כאיש עם דעת גמורה להתחייב בכל המצוות. ענין זה נקרא בלשון חז"ל 'מוחין' דעיבור' מוחין 'דיניקה' ומוחין 'גדלות'.

גם בפרצופים הקדושים שבהם מנהיג הבורא יתברך את עולמו יש כביכול בחינות אלו, כי בזמן שההשפעה מועטת רק בשביל קיום העולם ולא יותר ואין השגחת הבורא יתברך ניכרת ומתגלה, לבחינה זו נקרא בשם 'מוחין דעיבור', וכאשר ההנהגה מתגלה אך לא בשלימות, לזמן ההוא יקרא 'מוחין דיניקה'. ומוחין דעיבור ויניקה הם בבחינת שם אלה"ם, כי זמן זה הוא זמן של דין. וכאשר הנהגת השי"ת היא בגילוי גמור וניכרת השגחתו וטובותיו על הנבראים, לזמן ההוא יקרא 'מוחין גדלות' בבחינת שם הוי"ה.

וכשהיו ישראל בגלות מצרים היו העולמות בבחינת מוחין דעיבור כי לא היתה נראית השגחתו יתברך על בניו כלל והיו המצרים משתעבדים בהם בלא מפריע, וכל זה נעשה לצורך צירוף נשמות ישראל לצרפם מן הסיגים וללבנם כדי שיוכלו להיות לו לעם סגולה. ופרעה שהיה מכשף גדול היה יודע דבר זה, ולכן כאשר גילה יוסף לפרעה את פתרון החלומות אמר לו פרעה 'אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת' כי ידע שהוא זמן העיבור שההנהגה היא בשם אלהים, אבל כאשר בא אליו משה רבינו לפרעה לומר לו כה אמר ה' שלח את עמי וכו' השיב לו פרעה 'לא ידעתי את הוי"ה' כי ידע פרעה שעכשיו אין שם הוי"ה מאיר ומשפיע להשגיח על ישראל. בשבוע הבא נדבר בעזה"י על תהליך הגאולה ומוחין גדלות שהתגלו בשעת הגאולה.

פדיון נפש

בכוונות הרש"ש ע"י מו"ר המקובל רבי בניהו שמזאלי שליט"א

למסירת שמות 02-6222-560

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תמך באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'" (פרי עין חיים)

נולדו שותפים ב-

**ברכת מורינו ורבינו שליט"א:
מי שנותן למצוה זו יקבל מהקב"ה
כל מה שצריך בכל המובנים**

קול קודא ממור"ר שליט"א

**אם אתה משמח את שלי...
אני משמח את שלך!**

BENAYAHU YSAHAR SHMUELI **בניהו יששכר שמואלי**
Yeshivat Hamekubalim "NAHAR SHALOM" ישיבת המקובלים "נהר שלום"

קול קודא לשאח זה הנצקקים פסח תשלפ"ג

לאחינו בית הישרהא הקדושים אנו! חסדים אלהי העלם
ולאפוי, ה' עליה ימי

ידוע מלב בניקן שלח הספד הקלה זכר זמם פאלו לוציולו
לבה יפולח אבולג זה השם הקול המשפתי ואספיקו פלו ושאח
בשולח מרביים ובאלר רחמי בתי הצני והנצקיקי אלפתי השאה
קולה ולימ אלן ברב ה' ולקסוק בולג דמי חל ואספתי שלח
בילא מפתי מ שולח א צע בילג לטי הצני קולו אל ס"כ
ולפועי אלכ וכו' ומאריה לו האפתי כל אלת למצויה קוד
אצ הקלי מקרן אלת ומלל אצ יצו ישאלו א אצ מצויה קולו
ובציר לט אלת למען יקראו על ילד קולו כל אפולו זיל ובפתי
ומיד קו ולמפתי ומכיל פופטי וכו'

ואכיון שמתח הקדושה בוכה על גש וכן רחמי אבותי על העם והצני
והולאת כל האופיקים בלשח קולו ומצויי אצ כל אצ אפתי
והפתי בשולח אפתי אפן אצו אלכ אקל רבני שפתי ציונו
באפתי שפתי כל שטל זמל ורביה טאלי גפתי על בית
המיר וכו' אשר רבני תפתי מרבינו אפתי

ביום הזה יאמר ייחודי ורביה על יקבוקיה בלג

לפתי על הנצקיקי אפתי אפתי על
הולאת ומלל קולו ישאלו
הבצירי יש צע אפתי
הפתי על ופתי

החנן אלפתי לוחדי
בכתי פסח כע ושח אפתי אלכ
בין זמן אפתי

רח' שילה 6 (פתי רח' אריה) ירושלים ת"ר. 25267 טל. 02-6221039, פקס. 02-6223061
6, Shilo st. P.O.B 25267 JERUSALEM Tel. 02-6221039, Fax: 02-6223061

בתרומת

**סל מלא למשפחה
תקבל גם קמיע על קלף
סגולה לפרנסה
ממור"ר שליט"א**

בכותבים ליל הסדר שלהם נראה אחרת

לא משאירים אותם לבד...

היגוע עכשיו *6431

